

La filla embarassada

Joan Bosch i Cros, "Surracans", La Vall d'en Bas

1.Si n'e-ren ma-re i fi - lla, dalt del bal - có s'es - tan, la fi-lla en bro-da se - da i
2.La fi-lla en bro-da se - da i la ma-re bro-da es-tam. Men-tres que l'en bro - da - ven,
11 3.Men - tres que l'en bro - da - ven, ne pas-sen tres ga - lants; ja sa - lu - den la fi - lla, i
la ma - re bro - da es - tam. Ai, Pe-pa dor - mi - do - ra, per-què en dor - mi - es
ne pas-sen tres ga - lants.
20 la ma - re ja no tant. 1. 2.
tant? Tu t'hi has a - dor - mi - de - ta en el(s) bra-ços del ga - lant.

La filla es posa a riure, i la mare sospirant.
-De què en sospireu, mare? De què en sospireu tant?
-Lo que en sospiro, filla, penso t'hi enganyaran.
-No m'hi enganyaran, mare, ja enganyadeta m'han,
i al cap de los nou mesos ne tindrem un infant;
l'en donarem a dida, el farem criar set anys.
Set i set fan catorze, l'infant ja en serà gran;
farem anar a la guerra i a servir el rei vuit anys.
I el rei dirà a la reina: -De qui és aquest infant?
-N'és de *donya* Maria i també de don Joan.